साधुम्मन्यः, [1]पटुमानिनी, [2]मेनका, मानः, मिमंसुः, मम्मनः ;
मन्तव्यम्, मानयितव्यम्, मिमंसितव्यम्, मम्मनितव्यम् ;
मननीयम्, माननीयम्, मिमंसनीयम्, मम्मननीयम् ;
मान्यम्, मान्यम्, मिमंस्यम्, मम्मन्यम् ;
ईषन्मनः-दुर्मनः-सुमनः ; — —
मन्यमानः, मान्यमानः, मिमंस्यमानः, मम्मन्यमानः ;
मानः, मानः, मिमंसः, मम्मनः ;
मन्तुम्, मानयितुम्, मिमंसितुम्, मम्मनितुम् ;
[3]मन्या,[A] सुमत्, मतिः, [4]मन्तिः, अनुमतिः, मानना, मिमंसा, मम्मना ;
मननम्, माननम्, मिमंसनम्, मम्मननम् ;
मत्वा; मानयित्वा, मिमंसित्वा, मम्मनित्वा ;
अनुमत्य, अनुमान्य, अनुमिमंस्य, अनुमम्मन्य ;

---

1 पट्वीमात्मानं मन्यते इत्यर्थे, पाक्षिके णिनिप्रत्यये 'स्त्रियाः पुंवत्—' (6-3-34) इति पुंवद्भावे रूपमेवम्। पक्षे **पटुम्मन्या** इत्यपि भवति।

2. 'आशिषि च' (3-1-150) इति वुन्प्रत्यये, 'प्रत्ययस्थात्—' (7-3-44) इति प्राप्तस्येत्वस्य 'आशिषि वुनश्च न' (वा. 7-3-45) इति निषेधः। 'आशीरर्थेऽके **मने**ः एवं वाच्यम्' इति वचनेन एकारः इति **प्र. कौमुद्या**मुक्तम्। **मेनका**= अप्सरोविशेषः।

3. स्त्रियाम्, 'संज्ञायां समजनिषदनिपत**मन**—' (3-3-99) इत्यादिना संज्ञायां क्यपि रूपमेवम्। '**मन्या**=गलपार्श्वशिरा (सिरा), मन्यन्तेऽनयेति कृत्वा। तया हि कुद्धो ज्ञायते।' इति **पदमञ्जरी**। **न्यासकार**स्तु 'संज्ञायाम्' इत्युक्तत्वात् अञ्जलादित्वेऽपि प्रत्ययस्थं कित्त्वमाश्रित्यानुनासिकलोपे तुकि च **मत्या** इति रूपमनुमेने। '**मन्या**=पश्चाद्ग्रीवासिरा।' इति **मा. धा. वृत्तिः**। '**सुमत्**' इति सम्पदादित्वात् (3-3-94) क्विपि अनुनासिकलोपे, तुकि च रूपम्। **सुमत्**=लक्ष्मीः।

4. क्तिचि रूपमेवम्। 'न क्तिचि दीर्घश्च' (6-4-39) इत्यनेन क्तिचि अनुनासिकलोपदीर्घयोर्निषेधः। **मतिः** इत्यत्र तु क्तिनि अनुनासिकलोपो भवत्येव। 'मन्त्रे वृषेषपच**मन**—' (3-3-96) इत्यनेन मन्त्रे एव मन्यतेः क्तिन्विधानात् लोके न **मति**रित्यस्य प्रयोग इति न मन्तव्यम्। उदात्तस्वरार्थं सूत्रस्यास्य (3-3-96) प्रवृत्तेः।

A. 'पुरोहिताऽमात्यमुखाश्च योधा विवृद्धमन्युप्रतिपूर्ण**मन्याः**॥' भ. का. 3.28.

Indologisches Seminar
der Universität Bonn